

Žalm 110

Bůh, věčný tvůrce, mluvil k Pánu mému

Ženeva 1551

1. Bůh, věč-ný tvůr - ce, mlu-vil k Pá-nu mé - mu: " Dnes bu-deš vlád -
2. Tvůj lid se sbí - há na tvé za - vo - lá - ní v den, kdy se vrá -
3. "Mým pro-střed-ní - kem jsi dle dáv-ných řá - dů," slí - bil sám Bůh,
4. Pán ja - ko ví - těz sra - zil d'á-bla zlé - ho, ná - ro - dy sou -

- nout po mé pra - vi - ci. Svou sí - lu dá - vám to - bě
- tíš s mo - cí ne - smír - nou. V ná - dhe - ře chrá - mu, v ro - se
svá slo - va ne - změ - ní. Svým hně - vem stí - há své - vol -
- dí, zlo - mil smrt i hřích. K vý - ši - nám vzhlí - ží, k trů - nu

- je - di - né - mu, na - vzdo - ry vlád - cům hří - chu slou - ží - cím."
před sví - tá - ním zá - stu - py věr - ných spa - tří slá - vu tvou.
- ní - ků vlá - du, bez-bož-ných, kdo jsou sa - mi so - bě vším.
Ot - ce své - ho, z pra - me - nů spá - sy vo - du dá nám pít.

M.Esterle